

Publicerad 2008-09-04 20:21 av LassO

En av några, som jag känt... blev lite inspirerad av en dikt, här. Tack för den

Så bortkastat och onödigt

Jag kände dej litegrann
Men de jag kände, var trevligt
Du log, du sa inte så himla mycket
Men ändå talade vi om allt möjligt
Lärde känna dej genom en kompis
Idag tror jag du mått bra, om du levt
För du vart uppsagd från jobbet för firman gick dåligt
Din tjej flyttade ifrån dej
Men du såg ju bra ut för fasen, tjejer finns de väl fler av
Och jobb, hur många som helst nåt år senare
Du hade ett väldigt trevligt sätt
Om nån frågat mej innan, så hade jag aldrig trott
Att du skulle ut och gå på järnvägen

Men en dag gjorde du det och ett tåg
Är så definitivt
Även om man går sakta så finns de ingen hejd liksom
Man bara flyger bort, antar jag
Så inne i din till synes ändå, rätt trygga kropp
Så dolde sej en orolig själ
En sorgsen själ där sorgen en dag tog överhanden
Om du hunnit ångra dej innan
För du hörde signalerna, flera st..
Så hade du säkert haft det bra idag
Jag minns ditt leende och din rödaktiga mustasch
Mest.. och varför undrar man, efter dessa år
Men man får inget svar...

Jag träffade dej, nån dag innan
och OM jag ändå kunnat kännna
OM man kunnat se
OM man förstått....
Har träffat flera som du både före och efter
Och jag vet, hur de kan kännas
Jag har vart där... där, då man inte ser nån utväg
Som att stå på en hög smal klippa

Men de finns ingenstans att ta vägen
Klippan är så smal, så man kan bara stå
Och oavsett åt vilket håll man tittar, så är det avgrund
Jag vet hur det känns
Men det är, en skimär, det finns alltid en väg därifrån
Det kan göra ont, men den finns där
Vänta in, tills du ser den... min vän.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten